

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Dispvtaiones Theologicae

Quatuor Tomis distinctæ: Qvibus Vniversa Theologia Scholastica Clare,
Breviter & accuratè explicatur

De Deo, Et De Angelis

Martinon, Jean

Burdegalae, 1644

Sect. 10. De custodia sanctorum Angelorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73898)

hi infimis. Et Apostoli à Christo immediate acceperunt notitiam, quam alijs communicaverunt. Et in regnis quidam assistunt Principi, in cuius temper aula versantur, & ab illo accipiunt immediate quae alijs communicant: & hi inferioribus, usque ad infimos ministros & executores regia voluntatis. Et rursus inter eos ipsos qui semper Regi assistunt, eisque proximi sunt & familiares & immediati, quidam sunt summi, quaedam medij, quidam infimi: & inter alios similiter.

73. Hierarchia angelorum ante beatitudinem Angelorum.

Nomina hierarchiarum tribuuntur de quibus tam in scriptura.

Hierarchia Angelorum dicitur post diem iudicii.

75. Angeli dicitur in assistentes, & ministrantes.

Quamvis autem praedictae hierarchiae communiter explicentur de sanctis Angelis in statu beatitudinis: nihilominus tamen non solum in beatitudine sunt hierarchiae, & varia regimina spirituum, sed etiam in via ante beatitudinem fuit talis illorum dispositio, ut quidam essent Deo propinqui, alij medij, alij infimi, ultra naturalem differentiam naturae, & gratiae, in qua talis dispositio fundata est. Ideoque Demones vocantur interdum in Scriptura nominibus ordinum ad quos in via pertinebant: ut Ephes. 6. Non est nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem, sed adversus Principes & Potestates &c. Nuncquam tamen appellatur nominibus illis quae significant perfectiones incompatibiles cum malitia & peccato mortali: qualia sunt nomina Seraphim & Throni, ut notat Sanctus Thom. quaest. 109. art. 1. ad 3.

Adde, huiusmodi subordinationem inter sanctos Angelos fore perpetuam, adeoque duraturam post diem extremi iudicii. Neque enim ratio cur cesset recta illa spirituum colluctatio subordinationis, & regni caelestis constitutio. Neque contrarium significatur ab Apostolo verbis illis 1. Cor. 15. v. 24. Deinde spiritus, cum tradiderit regnum Deo & Patri: iam euacuabitur omnis principatum, & Potestatem, & Virtutem. Sensus enim horum verborum est: cum aboleverit omnem demonum potestatem, ut amplius Ecclesiam, quae est regnum Dei, impugrare non possint. Ut recte exponit Cornel. à Epist. de, explicans verbum illum persequentem immediate post, & non est adversus illum (Christum scilicet) regnare, donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius.

Inter de quibus sancti Angeli in assistentes & ministrantes. Quae divisio sunt in Dan. 3. Millia millium ministrant ei, & Species centena milia assistebant ei. Ex quo etiam loca colligunt Doctores communiter plures esse assistentes, quam ministrantes: eoque assistentes maiori numero designet. Neque obest illud Hieron. 1. Omnes sunt administratores spirituum, in ministerium missi propter eos qui hereditatem capiunt salutis. Potest enim intelligi quod omnes ministrant & ministrant, non communiter & ordinariè: sed aliqui modo, & aliis deinde à maiori parte assistentes herantur: alij communiter & ordinariè, qui ex de causa ministrantes dicitur. Unde etiam insipiat distinctio ministrantium, non est notum. Probabile est

iuxta ea, quae supra diximus, insipere à secunda hierarchia: ita ut à prima assistentior sit, numerosior tam in quibus secundae & tertiae, etiam simul sumptae: reliquae duae sint ministrantium, id est, eorum qui exterio mundi regionem, & hominum salutem dant operam: sive dumtaxat docendo & praecipiendo alijs Angelis, ut Dominationes: sive manuum veluti admoventes ad opus, & exequentes exterioribus, ut alij qui in inferioribus ordinibus, Quorum nomina iuxta praecedentem expositionem id sonant.

SECTIO X.

De Custodia sanctorum Angelorum.

Inter sanctorum Angelorum ministeria, de quibus videtur potest Sanctus Thom. à quaest. 110. ad 114. Vbi de illis fuit & perfectius disputat, praeipue dignum est consideratione illud quo deputantur singulariter ad custodiam hominum, ut colligi potest ex Scriptura Matth. 18. Videte ne contemnatum unum ex pusillis istis. Dico enim vobis, quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in caelis est. Et Act. 12. Ecclesia eundem esse suum sensum professus est, de Petro ex carcere mirabiliter educto dicens: Angelus eius est. Iudith quoque cap. 13. v. 20. meminit sui Angeli: & Iacob quoque sui Genes. 48. ver. 16. ex quibus locis & similibus colligant sancti Patres, primo, singulis hominibus deputari singulos Angelos, quos ex officio custodiant: maxime propter illud, Angeli eorum &c. Nam alioqui non essent potius eorum, quam aliorum: neque diceretur singulariter, Angelus eius est. Secundo, non tantum iustus aut praedestinati, aut baptizati seu Christiani in lege Evangelica deputari Angelos: sed omnibus & singulis, Christus enim ait indiscriminatum, Angeli eorum &c. Neque apparet omnes, de quibus ibi sermo est, fuisse praedestinos, aut etiam iam baptizatos. Et hoc non esse novum legis gratiae beneficium constat ex locis, & gratia Iudith. 13. & Genes. 48. Nam Iudith vixit tempore legis Moisaicae: Iacob autem, sub lege naturae. Adde quod homines eoque tempore, & status, non minus egerat opera & auxilio Angelorum, à quibus iuuantur ad consequendam salutem, quam Deus omnibus fieri expetit, ut docet Paulus 1. Timoth. 2. v. 4. Denique Queti Patres generatim id asserunt, & citata Scripturae loca sine litatione intelligunt. Speciatim vero Hieronymus, qui ex Christi verbis Matth. 18. sic colligit: Magna dignitas attribuitur, ut unaqueque ab ortu naturae habeat in sui custodia iam Angelum delegatum. Similique modo loquuntur Clemens Alexandr. Chrysol. Gregor. Nyssen. & alij plurimi à Suare relati lib. 6. cap. 17. num. 7. &c.

76. Angeli dicitur deputari ad custodiam.

Non est id novum legis gratiae beneficium.

Hieron.

& o. vbi addit, hanc veritatem sine ingenti remissione, ac ferè errore negari non posse: Quamvis fide diuina non sit omnino certum, singulos homines habere singulos Angelos in custodes: sed tantum generatim quod Angeli homines custodiant, ut habetur disertè pluribus Scripturæ locis.

Licet autem quisque peculiarem Angelum custodem ex officio habeat & speciali commissione: id non impedit, quin iusserit à pluribus ex charitate, aut ex generali mandato: iuxta illud Psal. 90. *Age ut suis Deus mandauit de te, ut custodiatur te in omnibus viis tuis.* Qua consideratione occurrit obiectioni Caluini I. Initit. cap. 14. num. 17.

Quid praestitit Angelus custodiam?

Quæ vero officia circa nos præstent sancti custodes Angelæ, colligi potest ex toto libro Tobia: vbi Tobiam tuetur Angelus contra demones, & alia pericula, eundemque dirigit & docet; atque excitat ad bene agendum: cuius orationes Deo offerri & elemosynas: cuius etiam oblationis orationum mentione fit Apoc. 8. v. 4. Necne obest quod Deus orationes nostras intelligat per seipsum, ut non sit opus ipsi offerri per Angelos. Deus enim vult nihilominus per Angelos sibi offerri, & ascendere fumum incensarum, quæ sunt orationes sanctorum, in conspectu Domini, de manu Angeli, ut habetur Apoc. cap. cir. Desi- que sicut demones variis modis nocent, aut nocere conantur interius & exterius, ut Scriptura testatur plurimis locis, & confirmant experientia frequentes, præsertim magica: sic è contrario variis modis iuuant Angeli boni: quæ interius illuminando & inspirando, per commotionem spirituum animalium, vel humorum, ad varias cogitationes & affectus excitandos: quæ exterius apponendo varia obiecta bona, & remouendo mala, arcendo demones, auerendo pericula, & alia id genus, de quibus sæpius Scriptura, & passim Sanctorum historia.

78.

D. Thom. Suar.

Dupliciter nos illuminare possunt visibiliter & invisibiliter.

Videri possunt hac de re S. Thom. & interpretes tota q. 113. & Suar. lib. 6. à cap. 16. vbi quod attinet ad illuminationem, rectè docet eam dupliciter fieri ab Angelis. Visibiliter scilicet: quando Angeli vel in corpore assumpto nos alloquuntur, & docent, aut aliter exterius proponunt sensibus nostris externis obiecta, quæ naturaliter sensus externos excitant ad sensationem externam, qua mediante causant etiam internam, & actum intelligendi qui naturaliter sequitur ex sensatione externa. Secundo, invisibiliter & pure interius non quidam agendo immèdiate in intellectum & voluntatem, sed excitando phantasmas per commotionem humorum & spirituum vitalium. Quæ commotio, cum sit tantum motus localis, non superat virtutem Angeli, potestque ab illo ordinatissi-

Tomus I.

me fieri, ac multò meliùs & faciliùs, quàm fiat à morbis, aut medicamentis, ut experimur sæpe fieri. Et quamvis species sensus interni non resideant in humoribus aut spiritibus qui commouentur; sed in ipsa organo, & in ipsa substantia viuentis, dependent ab eisdem dispositionibus, à quibus vita ipsa pendet: vnde non possunt huiusmodi species ab vno ad alium transferri: aliqui possent demones, g. efficere ut cœcus à natiuitate haberet veram & germanam notitiam colorum, transmissis eorum speciebus à cerebro vni ad alium, quod inauditum est: experimur tamen pro variis commotione aut temperie & affectione spirituum animalium aut vitalium, & humorum corporis, varias imaginationes in nobis excitari. Possunt autem Angeli tunc spiritus illos, & humores commouere; tum etiam variè temperare & alterare, applicando actiua passius, aut remouendo causas contrarias. Excitatis autem illis phantasmatibus, & operante sensu interno, intellectus mouetur ad cogitandum de obiectis ab Angelo intentis. Et mediante intellectione voluntas mouetur aut inditatur ad affectus conuenientes obiectis. Atque ita mediante solum intellectus & voluntas mouentur ab Angelo illuminante.

Quod autem sup. a diximus Angelos singillatim deputari ad custodiam hominum, D. Thom. q. 113. art. 2. extendit ad singula genera vel species rerum corruptibilium, quæ similiter habeant Angelum, sibi specialiter deputatum; atque esse probabile singulis rerum speciebus sine Angelos præfici. Ex q. 110. art. 1. & 3. refert & approbat ex Origene tom. 14. in Numeros, mundo opus esse Angelis, qui præsent quoque bestis, & animalium natiuitati, & virtutum, & plantationum, & aliarum rerum incrementis, sine quorum speciali cura vix possent totum firmamentum tam diu conseruari, in totantisque elementis, lyderum, & aliorum aduersantium iniuriis. Ad- dit etiam ex Augustin. lib. 83. questionum q. 74. Vnamquamque rem visibilem in hoc mundo habere Angelicam potestatem sibi præpositam. Quod tamen de singulis generum, id est, de speciebus non autem de indiuiduis quibusque potest intelligi. Denique Aretas & Andreas Cæsariensis, ex Apoc. 14. vbi fit mentio Angeli aquarum, & Angeli super ignem potestatem habentis, colligunt Angelos esse quoque præpositos elementis. Cœlestium verbè motum, Gentiles Philosophi, & in partibus Aristoteles, intelligentis rationem. Ex quibus colligit vitam sanctorum Angelorum non esse pure speculatiuam, sed ex parte practi- cam & actiuam.

Pacificum quoque est eius custodiam.

Thom.

O gen.

August.

Aretas. Andr.

YYyatitio